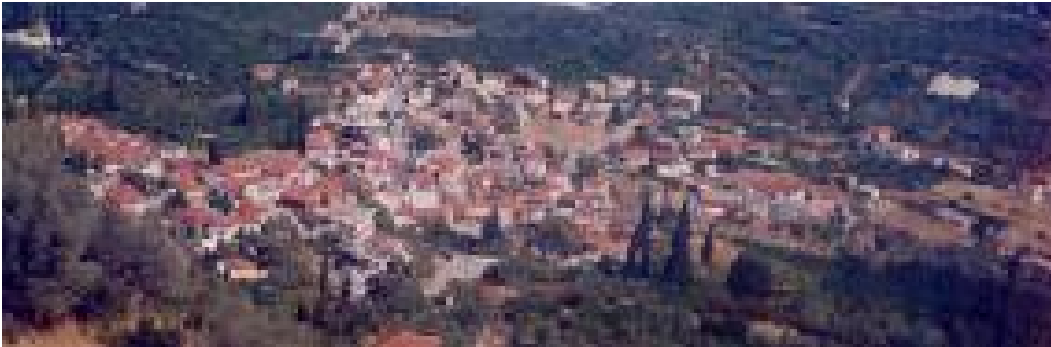


ΤΡΟΙΖΗΝΑ - ΔΑΜΑΛΑΣ μ.Χ.



Eva

μπλογκ <http://troizina.blogspot.com>

Η ΤΡΟΙΖΗΝΑ μαζί με τον οικισμό Αγ. Γεώργιος, και άλλους μικρότερους αποτελούν σήμερα 2013, δημοτική Κοινότητα του Δήμου Τροιζηνίας που έχει έδρα το Γαλατά. Δήμος ήταν τα χρόνια 1834-1840, το 1840 υπήχθη στο Δήμο Τροιζηνίων με έδρα τον Πόρο.

Το 1834, [ΦΕΚ 19/1834](#), καταγράφονται επίσημα για πρώτη φορά οι οικισμοί κατά την ίδρυση του νέου Ελληνικού κράτους. Τότε ήταν Δήμος με έδρα το Δαμαλά, μαζί με τα Βαλεριά Πασιά και Μαζώματα. ([Δείτε Οικισμοί της Τροιζηνίας](#)). Το ίδιο και στο [ΦΕΚ 80 / 28-12-1836](#) όπου δήμαρχος Τροιζήνας αναφέρεται ο Α.Γ.Κοντού και εισπράκτορας ο Α.Σπυρίδωνος. Μαζί του καταγράφηκαν και οι οικισμοί [Μονής Αγίου Δημητρίου](#), [Απάθειας](#), Κατάρας, [Κοκκινιάς](#), [Μαζωμάτων](#), Βαλαριού, Πασιά. Ο οικισμός Κατάρα βρισκόταν στο τρίγωνο Άγιος Γεώργιος - Δρεπάνι- Άγιος Επιφάνιος και είχε πάρει το όνομά του από την κατάρα των κουνουπιών που μαστίζε την περιοχή -υπήρχαν πολλά έλη, μούλκια - και το 1766 είχαν συντελέσει στη μεγάλη εξάπλωση της ελονοσίας, κάτι που κράτησε για δεκάδες χρόνια. Κατά καιρούς η περιοχή της Τροιζηνίας ενισχύθηκε με εποίκους από την Αλβανία από τους οποίους προήλθε η αρβανίτικη διάλεκτος. *Τους [Αρβανίτες](#) αυτούς είχαν φέρει στην Πελοπόννησο, για να πυκνώσουν κάπως τον πληθυσμό της ρημαγμένης από τις επιδρομές χώρας, ο Μανουήλ Καντακουζηνός το 1350, ο Νέριος Ατζαϊόλης το 1384 και ο Θεόδωρος Παλαιολόγος το 1405. Μετά την Άλωση της Πόλης, ο Μωάμεθ ο Πορθητής, κατά την επικράτησή του στην Πελοπόννησο, 1459 και 1460, έδωσε εντολή να εξολοθρευτούν οι Αρβανίτες αυτοί. Έτσι οι Αρβανίτες που ζούσαν στο Ναύπλιο και στον εύφορο αργολικό κάμπο, διέφυγαν προς την Τροιζηνία κυρίως στα Μέθανα και τα άλλα χωριά.*

Το 1845 (νόμος ΚΕ 5-12-1845) στο Δήμο Τροιζήνος καταγράφηκαν μόνο οι οικισμοί Δαμαλά, Βαλαριού, [Δάρας](#), [Μαζωμάτων](#) και Πασιά.

** Ἰ Ἰ ὀφτα- Ἰ ὑῤῷκτη- Ἰ ατηψα - Ἰ αραση, τῦ 1920 εῷαῦ αῦῤῷτῦῖα **30, 35, 10, 7** ὕατῷῤῷῖ.

Το 1912 έγινε Κοινότητα Δαμαλά.

**** Το 1928 η κοινότητα Δαμαλά έχει 564 κατοίκους - άρρενες 291.

Έδρα: Δαμαλάς κάτοικοι 510 άρ. 261. Χωριό Μούλκια (Άγιος Γεώργιος).

Αστυνομικός Σταθμός, Ταχυδρομικό γραφείο, Δημοτικό Σχολείο, Συνεταιρισμός Γεωργικός-πιστωτικός, Γεωργικός-προμηθευτικός.

Κοινοτικό Συμβούλιο:

Β. Λέρης, Γ. Γαλουτζής, Ι. Πανουσόπουλος, Θ. Παπαγεωργίου, Α. Παπαγεωργίου.

Δάσκαλος Δ. Γιάνναρης.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ

Ελαιοτριβεία: Γ. Κόλλια, Α. Παπαγγελή, Ι. Τομπάζη.

Κεραμοποιείο: Μπουρίτη στο Βίδι.

Παντοπωλεία: Σ. Δροσινού, Γ. Κόλλια, Β. Λύρη, Εμ. Μπεντενιώτη.

Υδρόμολοι: Κ. Αναγνωστόπουλου, Δ. Ηρειώτη.

Το 1929 ονομάστηκε Κοινότητα Τροιζήνας, και το 1998 υπήχθη στο Δήμο Τροιζήνας με έδρα το Γαλατά. Το δημοτικό διαμέρισμα έχει έκταση 41 τ.χ., και η Τροιζήνα βρίσκεται σε υψόμετρο 90 μ. Με την απογραφή του 2001 ο πληθυσμός του ανήλθε σε **955**: Τροιζήνα **671**, Άγιος Γεώργιος **284**. Παρουσίασαν αύξηση εξ αιτίας των αλλοδαπών που κατοικούν εκεί.

*** Η Τροιζήνα το 1889 είχε **437** κατοίκους, το 1907 **505**, το 1920 **543**, το 1928 **510**, το 1940 **532**, το 1951 **611**, το 1961 **609**, το 1971 **711**, το 1981 **645**.

*** Ο Άγιος Γεώργιος το 1907 είχε **213** κατοίκους, το 1920 **89**, το 1928 **54**, το 1940 **126**, το 1951 **158**, το 1961 **238**, το 1971 **191** και το 1981 **168**.

Σήμερα αναπτύσσεται με ταχύ ρυθμό και χτίζονται πολύ όμορφα και γραφικά σπίτια. Υπάρχουν Δημ.Σχολείο, Νηπιαγωγείο και ιατρείο. Επίσης λειτουργεί Δημ. Σχολείο στον Άγιο Γεώργιο.

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΤΡΟΙΖΗΝΑ

Η Αρχαία Η Αρχαία Τροιζήνα φαίνεται να επέζησε και κατά τούς παλαιοχριστιανικούς χρόνους. Αυτό μαρτυρούν παλαιοχριστιανικά γλυπτά που βρέθηκαν κατά την ανασκαφή της μεσαιωνικής Εκκλησίας (...). Αλλωστε η κατά τον 6ο αιώνα μ.Χ. ύπαρξη της Τροιζήνας μαρτυρείται και εκ του γραμματικού Ιεροκλέους, ο οποίος περιλαμβάνει την "Τρουζένα" μεταξύ των πόλεων της Αχαΐας υπό Ανθύπατον.

Το 8 μ.Χ. ο Σράβων την αναφέρει σαν «ουκ άσημον», οι επιγραφές σαν «λαμπρότατη» και «περίσημον» και ο Πausανίας που την επισκέφθηκε το 150 μ.Χ. φαίνεται να την βρήκε σε ακμή. Διέθετε αγορά, στάδιο, ιερά, ναούς και περικαλλή μνημεία. Μόνο το Ασκληπιείο της, περίφημο στα 300 π.Χ., είχε παρακμάσει πια, λόγω της ανάπτυξης του Ασκληπιείου της Επιδαύρου.

Ωστόσο, ανασκαφές που έγιναν στην Τροιζήνα με την εποπτεία της αρχαιολόγου κας Μίχαλου, έφεραν στο φως θεμέλια αρχαίου ναού και επί αυτών θεμέλια μεγάλου βυζαντινού ναού, με δάπεδο από μωσαϊκά ψηφιδωτά σε καλή κατάσταση (Επισκοπή).

Ο ΑΓΙΟΣ ΛΕΩΝΙΔΗΣ



Ο ναός του Αγίου Λεωνίδα



και ο Άγιος

Στα πρώτα Χριστιανικά χρόνια της περιοχής Τροιζηνίας, μαρτύρησε ένας εξέχων κληρικός, ο [Άγιος Λεωνίδης \[249-251 μ.Χ.\]](#), ο οποίος αναφέρεται και ως Αρχιεπίσκοπος Αθηνών.

Όπως αναφέρει ο ιερός συναξαριστής, ήταν έξαρχος πνευματικού χορού.

Εξ άλλου όπως αναφέρει ο αρχιεπίσκοπος Αθηνών Μιχαήλ Χωνιάτης (1138-1222), στον Ιλισσό υπήρχε παλιός ναός και πιθανώς κρύπτη του Αγίου. Αναφέρεται συγκεκριμένα πως όταν η χριστιανική θρησκεία είχε πια επιβληθεί κατά τον 4ο αι., οι Αθηναίοι εκφράζοντας το σεβασμό και την ευγνωμοσύνη τους, μετέφεραν τα οστά του Λεωνίδα και των γυναικών όπου τα φύλαξαν σε Μαυσωλείο - που λεγόταν "Μαρτύριον" - το οποίο χτίστηκε ειδικά γι' αυτά.

Στο όνομα του [Αγίου Λεωνίδα](#), εκτός από βασιλική που βρέθηκε στο τέλος του 5ου με αρχές του 6ου αι. [στην Κόρινθο \(Λέχαιο όπου ετάφησαν \(:\)\)](#), χτίστηκε στην Αθήνα και άλλη μεγαλοπρεπής εκκλησία που διασωζόταν ως τον 12ο αιώνα. Τα ερείπια και η κρύπτη της παλαιοχριστιανικής αυτής βασιλικής αποκαλύφθηκαν στον Ιλισσό.

Ο Λεωνίδης συνελήφθη από τους Ρωμαίους κατά τις εορτές του Πάσχα στην Τροιζήνα, μαζί με τις χριστιανές Χάρισσα, Νίκη, Γαλήνη, Καλλίδα, Νουνεχία, Βασίλισσα, Θεοδώρα την ώρα που δίδασκαν τον Χριστιανισμό.

Όλοι απεστάλησαν στην Κόρινθο, στον ηγεμόνα Βενούστο - εκπρόσωπο του αυτοκράτορα Δεκίου. Βλέποντας ο ηγεμόνας τον Λεωνίδα, ασάλευτο στην πίστη του Χριστού, τον παρέδωσε να κρεμαστεί, αφού βασανιστεί με ξεσμούς και σχισμούς της σάρκας του. Μετά από φρικτούς βασανισμούς οδηγήθηκε μαζί με τις 7 γυναίκες σε πλοιάριο, από το οποίο οι Ρωμαίοι, αφού τους έδεσαν πέτρες στο λαιμό, τους έριξαν στη θάλασσα και πνίγηκαν. Και ήταν Μεγάλο Σάββατο.

Το σκήνωμά του εκβράστηκε στο Λεωνίδιο Κυνουρίας(:), γι αυτό η πόλη πήρε το όνομά του.

Η μνήμη τους γιορτάζεται στις 16 Απριλίου. Το απολυτίκιο του Αγίου είναι το εξής:

« Ποιμήν ιερότατος και ιεράρχης σοφός, της πόλεως γέγονας των Αθηνών της κλεινής Λεωνίδη μακάριε. Οθεν ιερατεύσας τω Σωτήρι, οσίως ήσκησας εν Τροιζήνι, ή, υπέρ φύσιν και πλάνην καθείλες και νύν πάτερ ικέτευσ υπέρ των τιμώντων σε».

Ναΐδριο του Αγίου Λεωνίδη χτίστηκε στην Τροιζήνα, στην πλατεία της κωμόπολης, λίγο πιο πάνω από το ηρώο (1998). Έχει διαστάσεις 7Χ5. Στις πλευρές του ναού -εξωτερικά-εντοιχίστηκαν «πέτρες» από τους πρώτους χριστιανικούς ναούς της Τύνιδας, της Αφρικής, του Αγίου Ορους κ.ά. Τις «πέτρες» αυτές συγκέντρωσε ο Τροιζήνιος πολιτικός κ. Μανώλης Μπεντενιώτης, όταν ήταν υφυπουργός Αμυνας, και Εθν. Οικονομίας, και τις προσέφερε.

Ναΐδριο του Αγίου Λεωνίδη υπάρχει και στη διασταύρωση των δρόμων Δρυόπης -Επιδαύρου. Λέγεται ότι εκεί είναι ο τόπος που μαρτύρησε, ή ετάφη. [\(Δείτε αναλυτικά εδώ\).](#)

Ο Άγιος Λεωνίδης καταγόταν, κατά τον Δημήτριο Ιω. Ξαλλή, από το αρχαίο Κάλλιον (σημερινό Κλαυσεϊόν ή Κλαψή της Ευρυτανίας, όπου οι συμπατριώτες του Αγίου, μετά το μαρτύριό του, ανήγειραν προς τιμή του μεγάλο ναό σε ρυθμό βασιλικής με πολλά ψηφιδωτά δάπεδα.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΟΤΘΟΥΣ

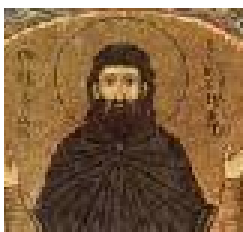
Τα χρόνια 395-396 μ.Χ. οι Γότθοι με επικεφαλής τον Αλάριχο-επί αυτοκράτορος Αρκαδίου, την λεηλάτησαν ολοσχερώς. Ένας σεισμός που έγινε λίγο αργότερα ήρθε να ολοκληρώσει την καταστροφή.

Αργότερα η π. Ερείπια του ναού της Επισκοπής σώζονται σήμερα πλάϊ στο ιερό του Ιππόλυτου. Ο αρχικός ναός ανήκει στον 11^ο αιώνα, είναι σταυροειδής εγγεγραμμένος με τρούλο, σύνθετος τετρακίονιος και κτισμένος πάνω σε παλαιότερο τετρακίονιο.

εριοχή της Τροιζήνας προήχθη σε Επισκοπή, ης οποίας ο Επίσκοπος Αντώνιος υπέγραψε τό πρακτικόν της Ζ' εν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου του έτους 787 ως "Τροιζήνας". Ένα όμως αιώνα αργότερα, στο Τακτικό του Λέοντος του Ξιλοσόφου (886-907) το αρχαίο όνομα της Τροιζήνας αντικαθίσταται διά του Δαμαλά».

Ο Δαμαλάς χτίστηκε νατολικά της αρχαίας Τροιζήνας σιγά - σιγά. Το όνομα αυτό το έδωσε ο Λέων ο Σοφός το 885 μ.Χ. από κάποιον Δαμαλά, εύπορο αξιωματικό του Ρωμαϊκού Στρατού, που είχε στην κατοχή του μεγάλες εκτάσεις γης στην περιοχή.

Το 888 έγινε έδρα Επισκοπής και υπαγόταν στην Μητρόπολη Κορινθίας. Ο μητροπολίτης είχε τον τίτλο Επίσκοπος Δαμαλών και Πεδιάδος. Ήταν Επισκοπή μέχρι το 1825. Αυτό αποδεικνύεται από δύο έγγραφα προς τους προεστούς της Υδρας, του 1812 και έχουν υπογραφή του επισκόπου Δαμαλών Ιωνά.



Ο όσιος Νίκων



Ο Απόστολος

Παινεσάκης

+++Το 968 μ.Χ. επισκέφθηκε την Τροιζηνία, ο Όσιος Νίκων, εκ Πόντου, και επί δύο μήνες δίδαξε το Χριστιανισμό. Με πρωτοβουλία δε, του καθηγητού Θεολογίας Απόστολου Παινεσάκη που υπηρέτησε στο Γυμνάσιο του Πόρου 12 χρόνια (1964-1976), κάθε χρόνο, 26 Νοεμβρίου, στον Άγιο Γεώργιο Πόρου τελείται λειτουργία στη μνήμη του.

Τον 13ο αιώνα Επίσκοπος Δαμαλών - των Ορθοδόξων - ήταν ο Χρυσόστομος.

ΡΩΜΑΙΟΙ - ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΧΡΟΝΟΙ - ΞΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑ - ΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑ

Από το 145 π.Χ. μέχρι τα τέλη του 3ου μ.Χ. αιώνα η Τροιζήνα- ήταν υπό την κατοχή των Ρωμαίων. Η περιοχή είχε μείνει έξω από το «Αργολικό Κοινό» που είχε έδρα το 'Αργος και δεν πολέμησε τους Ρωμαίους, κι έτσι μπόρεσε να κάνει συνθήκη με τη Ρώμη, γεγονός που απέτρεψε καταστροφές.


Φαίνεται μάλιστα να την επισκέφθηκε ο αυτοκράτορας Αδριανός, με εντολή του οποίου έγινε ανακατασκευή των δρόμων προς Τροιζήνα, το 61 μ.Χ.

Είχε πλούσια σειρά νομισμάτων, από την εποχή του Κόμμοδου, όπως του Σεπτίμιου Σεβήρου 193-211 μ.Χ, ως την εποχή του Φίλιππου του 'Αραβα 244-249 μ.Χ. Μετά επεκράτησαν τα βυζαντινά, αυτοκρατορικά. Κατά τη Φραγκοκρατία ο βαρόνος Μαρτίνος Ζαχαρίας είχε « κόψει» δικά του.

ΝΤΑΜΑΛΕΤ ή ΕΛΑΜΑΛΑ

Κατά τη Φραγκοκρατία, 1204-1484, η Τροιζήνα ονομαζόταν Νταμαλέτ ή Ελαμάλα και την εποχή του πάπα Ιννοκέντιου του Γ (1240, περίοδος Ιεράς Εξέτασης) έγινε έδρα του Λατίνου επισκόπου. Η επισκοπή αυτή διατηρήθηκε μέχρι την κατάληψη του Δαμαλά από τους Τούρκους.

Διοικητικά, ολόκληρη η περιοχή Τροιζηνίας, υπαγόταν στον ηγεμόνα της Αχαΐας πρίγκιπα Γουλιέλμο. Κατόπιν η εξουσία περιήλθε στο Γοδεφρείδο Βιλλαρδουίνο. Το 1212, όμως, η περιοχή περιήλθε στην κυριότητα του δουκάτου των Αθηνών, με ηγεμόνα τον ['Οθωνα Δελαρός](#), γιο Βουργούνδιου ευπατρίδη.

 Martino Zaccaria.jpg

Ηγεμόνας του Δαμαλά υπήρξε ο Μαρτίνος Ζαχαρίας (... - 15 Ιανουαρίου 1345) ήταν ηγεμόνας της Χίου και βαρώνος της Χαλανδρίτσας. Ήταν γιος του Βενέδικτου Β' Παλαιολόγου Ζαχαρία μικτής γενουατικής και βυζαντινής καταγωγής.

Ο πρώτος γάμος του Μαρτίνου ήταν με την Μαρία Γκίζι, κόρη του Βαρθολομαίου Γκίζι, αξιωματούχου του Πριγκιπάτου της Αχαΐας, καγκελαρίου του Δουκάτου των Αθηνών, Τριημέριου της Εύβοιας και κάτοχο της Τήνου, της Μυκόνου και των Νοτίων Σποράδων. Από αυτό το γάμο του, παιδιά του ήταν οι Κεντυρίων Α' Ζαχαρίας και ο Βαρθολομαίος Ζαχαρίας.

Πηγή

[Στην Τροιζήνα υπάρχουν Μεσαιωνικές οχυρώσεις και το Ελληνιστικό κτίσμα Παλάτι του Θεσέα](#)

Ο δεύτερος γάμος του ήταν το 1320 με την Ζακλίν ντε λα Ροσ (Jacqueline de la Roche), από την οικογένεια Ντε λα Ροσ του Δουκάτου των Αθηνών και της Βαρωνίας της Βελίγιοσσης και του Δαμαλά.

Μετά το θάνατο του Μαρτίνου, το 1345, ο γιος του Κεντυρίων Α' Ζαχαρίας ανέλαβε τον τίτλο του Βαρώνου της Χαλανδρίτσας, της Αρκαδίας και του μεγάλου κοντόσταυλου. Ανέλαβε επίσης τα φέουδα του Δαμαλά, του Μανιατοχωριού και της Λυσσαρέας.

Ο Βαρθολομαίος Ζαχαρίας ήταν Γενοβέζος μαρκήσιος της Βοδονίτσας και κύριος του Δαμαλά, είχε παντρευτεί το 1327 την μαρκησία της Βοδονίτσας Γουλιέλμα Παλαβιτσίνι από την οποία απέκτησε και τον τίτλο του μαρκησίου, και μαζί της και μία κόρη την Μαρούλα.

Πέθανε το 1334 σε μικρή ηλικία. Στη διοίκηση του Μαρκιζάτου τον διαδέχθηκε ο Νικόλαος Α' Ζόρζι, τον οποίο παντρεύτηκε η Γουλιέλμα όταν πέθανε ο σύζυγός της Βαρθολομαίος.

Οι απόγονοι του συνέχισαν να διοικούν την Μαρκονία μέχρι την Οθωμανική κατάκτηση και ήταν το τελευταίο φράγκικο κράτος που έπεσε στα χέρια τους. Παιδιά του ήταν οι Ξεραγκίσκος, Ιάκωβος και ο Νικόλαος.

Οι τελευταίοι, φέροντας τον τίτλο του «βαρόνου του Δαμαλά», διατήρησαν την εξουσία τους μέχρι το 1382, οπότε η περιοχή περιήλθε στους Παλαιολόγους και «επέστρεψε» στη βυζαντινή κυριαρχία.

Σύμφωνα με μια εκδοχή στη Χώρα του Δαμαλά ανήκε το γνωστό μας Κρανίδι, ο αρχαίος Μάσσητας που πρωτοαναφέρεται σε χρυσόβουλο του Βυζαντινού Αυτοκράτορα Ανδρόνικου Β΄ Παλαιολόγου (1259-1332) και το οποίο δωρήθηκε στον Θεόδωρο Νομικόπουλο για τις υπηρεσίες του απέναντι στον Αυτοκράτορα. Το Κρανίδι αναφέρεται ως πατρογονικό χωρίο και ανήκε στη χώρα του Δαμαλά!/.Γεγονός πάντως είναι η ανέκαθεν επικοινωνία των κατοίκων των χωριών της τροιζηνίας με εκείνους των χωριών της Ερμιονίδας δια δρόμων μέσω της κορυφής των Αδερών. Να σημειωθεί ότι ακόμα και σήμερα Τροιζήνιοι έχουν χτήματα στην περιοχή της Ερμιονίδας(Βίλια κλπ) και πηγαινοέρχονται δια των δρόμων αυτών, που ως ένα σημείο έχουν γίνει αμαξητοί. Ακόμη ότι το πάλε ποτέ κεφαλοχώρι Ποταμός ήταν οικονομική πρωτεύουσα της περιοχής.

Η νέα βυζαντινή κυριαρχία επί της Τροιζηνίας δεν υπήρξε ούτε σταθερή ούτε και μακρόχρονη. Μετά την άλωση της Πόλης -και ενώ η Πελοπόννησος ζούσε την οθωμανική κατάκτηση- οι Παλαιολόγοι προσέφεραν τις εκεί κτήσεις τους στους Ενετούς, οι οποίοι, μετά από μια περίοδο δισταγμών, αποδέχτηκαν την προσφορά και διοίκησαν για ένα διάστημα την περιοχή. Έτσι από το 1484 -1715 ακολούθησε η Ενετοκρατία.

Την περίοδο εκείνη, το 1688 το λιμάνι του Πόρου αποτελούσε ορμητήριο των Ενετών, γι αυτό και οι Τούρκοι άργησαν πολύ εγκατασταθούν στην περιοχή της Τροιζηνίας. Τότε επισκέφθηκε τον Πόρο και ο μοροζίνι. Ήταν άλλωστε και τα ναυπηγεία που τους ενδιέφεραν. Από εκεί τον Ιούλιο του 1688 οι Ενετοί ξεκίνησαν για τον Ευβοϊκό, για την κατάληψη της Χαλκίδας. (Ιστ.Ελ. Εθνους ΙΑ σελ. 19-38).Ο νέος Ενετο- Τουρκικός πόλεμος επικρατούσε από το 1685.

*** Στη διοικητική διαίρεση που καθιερώθηκε από τους Ενετούς, σύμφωνα με την απογραφή του 1700, στη διοίκηση του Πόρτο Πόρο (Πόρος) περιλαμβάνονταν τα Μέθανα, τα χωριά Δαμαλάς, Βαλαριό, Ξανάρι και η Επίδαυρος.

Πότε ακριβώς η περιοχή της Τροιζηνίας πέρασε στους Τούρκους δεν είναι γνωστό. Πάντως μετά το 1694 αφού στον πρόναο του ναού της Μονής του Αγίου Δημητρίου υπάρχουν αγιογραφίες του ιερομονάχου Νεκταρίου με αυτή την ημερομηνία.

Άλλοι ναοί:

== Τον 13ο αιώνα Επίσκοπος Δαμαλών - των Ορθοδόξων - ήταν ο Χρυσόστομος. Άλλοι ναοί ήταν:

*** Η Παλαιοχριστιανική Βασιλική Δαμαλά. Ο ναός είναι τρίκλιτη βασιλική, με νάρθηκα και εγγεγραμμένη αψίδα. Το δάπεδο καλύπτεται από ψηφιδωτό το οποίο χρονολογείται τον 5^ο αιώνα μ.Χ.

*** Στην Τροιζήνα (Δαμαλά) υπήρχαν δύο μοναστήρια: του Αγίου Δημητρίου πάνω από την πόλη (σταυρεπίστεγη), ιδρύθηκε το 1455 κι έχει ακόμη θαυμάσιες αγιογραφίες, έργα του Νεκταρίου Ιερομονάχου -τοιχογραφίες).(ΦΕΚ 501/21-10-78). Είχε δε αναγνωριστεί ως σταυροπηγιακή με «σιγίλιο» του Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε.

Υπήρχε και άλλο ένα μοναστήρι, της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Βίδι, που κατάργησε ο Οθωνας, και αργότερα κατεδαφίστηκε. Κι ο ένας και μοναδικός μοναχός που υπήρχε, ο Καλλίνικος, πήγε στη Μονή Ζωοδόχου πηγής του Πόρου.

*** Στην Τροιζήνα, υπάρχουν οι παλιοί ναοί των Αγίου Γεωργίου, Αγίων Θεοδώρων, Αγίου Νικολάου και Ιωάννου Αποκεφαλιστή-1850. (Στον περίβολο του Αγίου Ιωάννου είναι θαμμένοι ο καθηγητής των Γαλλικών Χρήστος Ξουρνιάδης - 1898/1968- που ανέδειξε τις αρχαιότητες της Τροιζήνας- και ο ιερέας Γεώργιος Βασιλάκης).



*** Σ [το Βίδι](#), υπάρχει ο βυζαντινός ναός της Ευαγγελίστριας, μετόχι της Ευαγγελίστριας της Τήνου. Δεξιά του ναού υπάρχει το μικρό εκκλησάκι της Κοίμησης της Θεοτόκου, εκεί όπου υπήρχε παλιά το Μοναστήρι που κατήργησε ο Οθωνας. [Υπάρχουν πολλοί άλλοι ναοί.](#)

Η ΤΡΟΙΖΗΝΑ ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κατά την Τουρκοκρατία ο Δαμαλός εδιοικείτο από τον «Πασά» που είχε το «παλάτι» του στη θέση που είναι σήμερα ο οικισμός Αγ. Κωνσταντίνος.



Ο επίσκοπος [Ιωνάς Κωνσταντινίδης](#) γεννήθηκε στους Ανω Λουσούς Καλαβρύτων το 1765. Δεν σπούδασε πολύ αλλά διακρίθηκε για το κοφτερό μυαλό του. Εκάρη μοναχός στο Μέγα Σπήλαιο. Το 1801 χειροτονήθηκε επίσκοπος και τοποθετήθηκε στο Δαμαλά. Μυήθηκε στη Φιλική Εταιρία, εργάστηκε με ζήλο και επέτυχε να μεταδώσει τις ιδέες αυτές.

Πολλοί Σοφικίτες και Κρανιδιώτες έρχονταν και κατηχούντο από αυτόν. Το 1821 το Σοφικό υπαγόταν στην Επισκοπή του. Γι αυτό κατά την έκρηξη της Επανάστασης, ο επίσκοπος Δαμαλών Ιωνάς βρέθηκε επικεφαλής σοβαρού αριθμού ενόπλων ανδρών από το Σοφικό. Αυτούς τους οδήγησε σε πολιορκία της Κορίνθου, αφού πρώτα απελευθέρωσε την περιοχή του. Αλλά όταν του επετέθη ο Κεχαγιάς Βέης Μουσταφάς, υποχώρησε μαζί με άλλους. Κατά τη διάρκεια της φυγής έπεσε από το μουλάρι του, και μόλις κατόρθωσε να αποφύγει την αιχμαλωσία. Μετά την άλωση της Τρίπολης, ευλόγησε την πύλη του Ακροκορίνθου που είχε ελευθερωθεί και μπήκε πρώτος μαζί με τον Κολοκοτρώνη. Αργότερα χρημάτισε υπουργός Παιδείας-Θρησκείας, στην προσωρινή κυβέρνηση του 1823. Μαζί του ήταν και ο πρωτοσύγκελος Αμβρόσιος Σιναΐτης. Το 1835 διορίστηκε μέλος της Ιεράς Συνόδου. Από τον Οθωνα χρίστηκε ιππότης του Χρυσού Σταυρού του Τάγματος του Σωτήρος. Αργότερα έγινε επίσκοπος Ηλείας.

Σχετικά με την Επισκοπή αναφέρεται το ακόλουθο γεγονός:

Μια μέρα ο επίσκοπος κατέβηκε στον Πύργωνα [Βίδι] να αγοράσει ψάρια. Όμως αυτά που βρήκε ήταν μικρά και δεν του άρεσαν. Μπήκε λοιπόν σε μια βάρκα και βγήκε από το «Μπογάζι», στον κολπίσκο που είναι απέναντι από το φάρο και σήμερα λέγεται «Σαραντοκούμπι», να ψαρέψει.

Αλλά συνελήφθη από τους Αλγερίνους πειρατές και μεταφέρθηκε στο Αλγέρι, όπου αγοράστηκε από κάποιον πλούσιο Αλγερινό, ως δούλος, για να κουνάει το μωρό του.

Εκεί λοιπόν, ο επίσκοπος κούναγε το μωρό και μοιρολογούσε:

« Πίσκοπε του Δαμαλά, δίχως νου , δίχως μυαλά, τα λιανά δεν ήθελες τα μεγάλα γύρευες. Γύρνα το χερόμυλο, κούνα τ' αραπόπουλο».

Ο Μ.Γ.Λαμπρινίδης υποστηρίζει ότι αφορά τον επίσκοπο Ιάκωβο που αιχμαλωτίστηκε το 1715.

=== Το 1729 επισκέφθηκε την Τροιζήνα ο [Γάλλος Αββάς ιερέας - Φουρμόντ](#) ο οποίος πήρε ή κατέστρεψε πάμπολες αρχαιότητες.

ΤΟ ΔΙΑΒΟΛΟΓΕΦΥΡΟ

Ενας άλλος θρύλος αναφέρει ότι επί Τουρκοκρατίας, ο πασάς της περιοχής διέταξε φημισμένο πρωτομάστορα να κατασκευάσει γέφυρα σε μια πολύ απόκρημνη τοποθεσία, στο μεγάλο ποτάμι του Δαμαλά, το Χρυσορρόα, αλλιώς θα τούπερνε το κεφάλι.



Η δυσκολία βρισκόταν στο γεγονός ότι στο σημείο εκείνο οι δυο βράχοι που θα μπορούσε να στηριχτεί η γέφυρα, ήταν πολύ μακριά ο ένας από τον άλλο.

Ο γεφυροποιός προσπάθησε δυο φορές να στηρίξει την γέφυρα, αλλά δεν το κατόρθωσε. Ενώ ετοιμαζόταν για την τρίτη προσπάθεια -αν αποτύχανε θα αποκεφαλίζόταν- εμφανίστηκε ο Διάβολος, ο οποίος του υποσχέθηκε να τον βοηθήσει με αντάλλαγμα την ψυχή του. Ο γεφυροποιός δέχτηκε, και τότε σε μια νύχτα, ο μαυροφόρος κατασκεύασε τη γέφυρα, αφού έφερε πιο κοντά τους βράχους. Το ίδιο βράδυ δώρισε στον πρωτομάστορα ένα πιθάρι χρυσά φλουριά. Ο γεφυροποιός έγινε πάμπλουτος, αλλά δεν πρόλαβε να χαρεί τα πλούτη του πέρα από έξη χρόνια.



Εικόνες από το Διαβολογέφυρο.

Μια μέρα ενώ διέσχιζε τη γέφυρα, για να επισκεφθεί το σημείο που είχε κρυμμένο το θησαυρό του, σηκώθηκε άγριος άνεμος, τον πήρε και τον εξαφάνισε. Την ίδια στιγμή κεραυνός έκαψε το σπίτι και την οικογένεια του κολασμένου. Έτσι η γέφυρα αυτή ονομάστηκε «διαβολογέφυρο».

Το περίεργο είναι ότι στους βράχους γύρω από τη γέφυρα, υπάρχουν βαθουλώματα σαν διχαλωτές πατημασιές κατσίκας- τέτοια πόδια έχει λένε και ο Διάβολος. Ίσως αυτές να έδωσαν την αφορμή να πλαστεί ο Θρύλος. Όμως η σπλή αυτή, μπορεί να είναι και αλόγου, πράγμα που ίσως έκανε τους αρχαίους Τροιζήνιους να πιστεύουν ότι την έκανε το φτερωτό άλογο «Πήγασος», και ονόμασαν το νερό που έτρεχε «Ιπποκρήνη».

*** Στην Τροιζήνα υπήρχαν πολλοί νερόμυλοι. Σήμερα ο επισκέπτης μπορεί να δει, από το Διαβολογέφυρο και κάτω, ερείπια συλλεκτήρων νερού, κατάπτωσης του νερού και άλλα.



Πάνω από το Διαβολογέφυρο, όπου υπάρχουν γραφικότερες λιμνούλες μέσα σ ένα τοπίο μοναδικό, υπάρχουν τεράστια... βότσαλα, που έχει δημιουργήσει το κατακλύσιμα του νερού. Ιδιαίτερη εντύπωση προκαλεί ένα... βότσαλο που έχει σχήμα κύβου, με πλευρές ως 80 πόντους, λες και το κατασκεύασαν άνθρωποι.

Δυο άλλες πολύ ενδιαφέρουσες τοποθεσίες είναι το φαράγγι της Τροιζήνας, οι Πόρτες, και το φαράγγι του Ερωτα.

Η ΤΡΟΙΖΗΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

*** Στην Τροιζήνα γεννήθηκε το 1796 ο Αντώνιος Κριεζής που διετέλεσε πρωθυπουργός της Ελλάδος.

Αμέσως μετά την έναρξη της Επανάστασης της 25ης Μαρτίου 1821, οι κάτοικοι της περιοχής Τροιζηνίας- που πολλοί είχαν μνηθεί στη Ξιλική Εταιρία -ξεσηκώθηκαν σαν ένα σώμα κατά του κατακτητή. Κι ενώθηκαν με τους υπόλοιπους επαναστατημένους Έλληνες, προσφέροντας όσες δυνάμεις είχαν.

Η Τροιζηνία απελευθερώθηκε νωρίς, χάρις στον Επίσκοπο Δαμαλά, Ιωνά, που προαναφέραμε, αρχές Απρίλη του 1821, αλλά και τους οπλαρχηγούς Χριστόδουλο και Γεώργιο Μερτίκα, καθώς και στον Γεώργιο Κριεζή, που έδωσαν το σύνθημα της Επανάστασης.

*** Στην Τροιζηνία έδρασε και ο φερόμενος ως φιλέλληνας Ιωσήφ Αμπάτης γενναίος πολεμιστής από το Βονιφάτιο της Κορσικής, Κεφαλλονίτικης καταγωγής, στρατιωτικός που εντάχθηκε στο στρατό του Φαβιέρου. Μετά τον Αγώνα παρέμεινε στην Ελλάδα και έφτασε μέχρι του βαθμού του Συνταγματάρχη. Το Ελληνικό Κράτος βοήθησε στον Αμπάτη να αγοράσει μια μεγάλη έκταση στην Καλλονή Τροιζηνίας για την προσφορά του στην Ελλάδα.

*** Εξαιρέτος ναυμάχος της Επανάστασης του 21, ήταν ο Αναγνώστης Δαμαλίτης από την Τροιζήνα, ο οποίος εγκαταστάθηκε στην Υδρα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΣΧΑ

Το πρώτο ελεύθερο Πάσχα, γιορτάστηκε επίσημα το 1826 στην Τροιζήνα με τέτοια κατάνυξη και λαμπρότητα που ο Νικολ. Δραγούμης, γραμματέας στην Γ Εθνοσυνέλευση, έμεινε καταγοητευμένος.

Γράφει σχετικά:

«... Παρέστημεν εις την ιεράν μυσταγωγίαν εν τω αγροτικώ ναύ του χωρίου...ο ιερεύς ανυψώσας προς τον ουρανόν τους οφθαλμούς, ηυχθή υπέρ των κατά ξηράν και θάλασσαν μαχομένων και είδα καταρρέοντα τα δάκρυα του περιεστώτος λαού...».

Και αναφερόμενος στην προετοιμασία για το ψήσιμο των αρνιών:

« ...η κνίσσα του οπτωμένου οβελίου αμνού, ουρανόν ίκε ελισσομένη περί καπνώ και διωκομένη υπό αύρας ζεφυρίτιδος, έκνιζε τους λαιμαργούντας ημών σσφρητήρας...».

Η Γ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ



Αναπαράσταση -σενάριο γράφοντος

Οι εργασίες της Γ Εθνοσυνέλευσης - που έγιναν σε λεμονόκηπο - είχαν οριστεί για την 1 - 9 - 1826 στο Ναύπλιο. Αλλά επειδή εκεί γίνονταν συχνά ταραχές -η Κυβέρνηση είχε αναγκαστεί να εδρεύει στο Μπούρτζι Ναυπλίου - και η Εθνοσυνέλευση δεν θα μπορούσε να διεξαγάγει τις εργασίες της με ησυχία, όρισαν σαν τόπο συνάντησης τον Πόρο. Όμως, οι αντιπρόσωποι του Έθνους δεν πήγαν, γιατί διαφωνούσαν ως προς τον τόπο. Η επιτροπή τους κάλεσε για δεύτερη φορά, αλλά και πάλι δεν πήγαν. Τους κάλεσε στην Αίγινα, και στην Ερμιόνη, αλλά ούτε εκεί πήγαν.

Τελικά, μετά από πολλές διαφωνίες, ορίστηκε σαν τόπος συγκέντρωσης η Τροιζήνα, για τις 19 Μαρτίου 1827.

Πράγματι, στις 19 Μαρτίου 1827, άρχισαν στην Τροιζήνα, οι εργασίες της Γ Εθνοσυνέλευσης - των αντιπροσώπων των τότε ελεύθερων περιοχών- με πρόεδρο το



Γεώργιο Σισίνη, γραμματέα το Ν. Σπηλιάδη, και φρούραρχο το Νικήτα Σταματελόπουλο.

Στους 168 αντιπροσώπους που πήραν μέρος στην Γ Εθνοσυνέλευση, 10 ήταν ιερωμένοι.

Κατά τη διάρκεια της Εθνοσυνέλευσης, στην Εκκλησιαστική Επιτροπή που είχε συσταθεί, υπεβλήθη (9-4-1827) «Σχέδιο οργάνωσης της Εκκλησίας». Εισηγητές ήταν οι αρχιερείς Κορίνθου Κύριλλος, Ανδρούσης Ιωσήφ, Τριπόλεως Δανιήλ, Βρεσθένης Θεοδώρητος, και ο Ρέοντος Διονύσιος. Το Σχέδιο, που προέβλεπε Ιερά Σύνοδο πενταμελή ή επταμελή, παρ ότι κρίθηκε χρήσιμο, δεν ψηφίστηκε.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Η Εθνοσυνέλευση επέλεξε στις 3 Απριλίου Κυβερνήτη της Ελλάδας, τον Ιωάννη Καποδίστρια, και παράλληλα όρισε μια τριμελή Επιτροπή, την ΑντιΚυβερνητική, για να τον αναπληρώνει έως ότου αυτός έρθει στην Ελλάδα, και αναλάβει την εξουσία. Την επιτροπή αποτελούσαν οι, Γ. Μαυρομιχάλης, Ιωάν. Μακρής-Μηλαίτης και Ιωαν. Νάκου. Κάθε προηγούμενη επιτροπή έπαυε να ισχύει. Επίσης η Εθνοσυνέλευση ανέθεσε, την αρχηγία των ναυτικών δυνάμεων στον ναύαρχο Κόχραν, και της ξηράς στον λόρδο Τζώρτζ.

Παράλληλα ψήφισε νέο σύνταγμα, «το σύνταγμα της Τροιζήνας» και εξέλεξε πρόεδρο της Βουλής το Νικόλαο Ρενιέρη.

ΟΔΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Στις 23 Απριλίου του 1827, ενώ η Εθνοσυνέλευση είχε διακόψει τις εργασίες της, και οι κάτοικοι στην Τροιζήνα και τον Πόρο, γιόρταζαν τον Άγιο Γεώργιο, ήρθε η πολύ θλιβερή είδηση:

«ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ».

Μετά την είδηση του θανάτου του πολέμαρχου, οι πληρεξούσιοι στην Εθνοσυνέλευση, οι προύχοντες και πολύς κόσμος, συγκεντρώθηκαν στην παραλία του Γαλατά, και του Πόρου, για να παραβρεθούν στην κηδεία του ηρωικού αγωνιστή, που ετοιμαζόταν με εντολή της Αντικυβερνητικής Επιτροπής. Γιατί η προσωρινή Κυβέρνηση της χώρας, σε συνεννόηση με την Εθνοσυνέλευση, αποφάσισε να τον κηδεύσει στον Πόρο, όπως γράφει ο Ν. Δραγούμης. Αλλά αυτό δεν έγινε, γιατί ο Γεώργιος Καραϊσκάκης, πεθαίνοντας, είχε εκφράσει την επιθυμία να γίνει η κηδεία του στον Άγιο Δημήτριο Σαλαμίνας και να τον θάψουν εκεί. Πράγμα που έγινε. Η δε Κυβέρνηση περιορίστηκε να κάνει άλλη τελετή στον Πόρο, χωρίς το νεκρό, όπου εκφώνησε ανεπανάληπτο επικήδειο ο Σπυρίδων Τρικούπης.

Μεταξύ των άλλων, μ' ένα ψήφισμά της, η Εθνοσυνέλευση, ανακήρυξε τον Αδαμάντιο Κοραή «ΑΞΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ».

[Δείτε τι γράφει στα απομνημονεύματά του ο Μακρυγιάννης.](#)

Η ΕΔΡΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Μία ημέρα πριν από τη λήξη των εργασιών της, δηλαδή την 4-5-1827, η Εθνοσυνέλευση με το ΙΗ ψήφισμα, όρισε σαν έδρα της Κυβέρνησης και της Βουλής, το Ναύπλιο.

Οι εργασίες της έληξαν στις 5 Μαΐου, αφού υπογράφηκαν τα σχετικά ψηφίσματα.

Μετά τη λήξη των εργασιών, η Αντικυβερνητική Επιτροπή, συνεδρίασε στον Πόρο, και όρισε τους Γραμματείς της Επικρατείας, δηλαδή τους υπουργούς: Γ. Γλαράκη Εξωτερικών, Α. Λόντο-Εσωτερικών και Αστυνομίας, Γ. Μαυρομάτη Οικονομίας, Ανδρέα Μεταξά-Πολεμικών, Γερ. Κώπα-Παιδείας και Δικαίου, και προσωρινά των Ναυτικών τον Γ. Γλαράκη.

Παράλληλα, διαβιβάστηκε το ψήφισμα εκλογής του Κυβερνήτη, με ημερομηνία 6 Απριλίου 1827, στον Καποδίστρια, που το έλαβε ενώ βρισκόταν καθ' οδόν προς τη Ρωσία. Το ψήφισμα έφερε τις υπογραφές των 168 πληρεξουσίων (Κολοκοτρώνη και άλλων), οι οποίοι τον συνέχαιραν, και τον παρακαλούσαν να έλθει το ταχύτερο.

Η Αντικυβερνητική επιτροπή διοικούσε από 3 Απριλίου 1827 από τον Πόρο, μέχρι τέλος Ιουνίου, οπότε ηρέμησαν τα πνεύματα στο Ναύπλιο. Μετά εγκαταστάθηκε εκεί μέχρι που παρέδωσε την εξουσία στον πρώτο Κυβερνήτη την Ελλάδα, την 8-1-1828.

*** Το χειρόγραφο της Γ. Εθνοσυνέλευσης της Τροιζήνας φυλάσσεται στο Μουσείο Τύπου της ΕΣΗΕΤΗΝ, στην Πάτρα.

*** Την ημερομηνία της Εθνοσυνέλευσης έγραψε σε πλάκα ο Γέρος του Μωριά, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Αυτή βρέθηκε στη σχισμή του κορμού ενός δένδρου, κάπου προς το Βίδι. Λέγεται ότι ο Θ. Κολοκοτρώνης άφησε με τον τρόπο αυτό εντολή να χτιστεί ναός.

*** Ο χώρος της Τροιζήνας όπου πραγματοποιήθηκε η Γ' Εθνοσυνέλευση το 1827, κηρύχθηκε ιστορικός τόπος και χώρος ιδιαίτερου φυσικού κάλλους (ΦΕΚ 839/28-08-74).



1831. Τα στρατεύματα του Καποδίστρια στην Πλάκα για να καταλάβουν το Μπούρτζι.

31 Αυγούστου 1831. Ο Μιαούλης ανατινάζει τη φρεγάτα ΕΛΛΑΣ και την κορβέτα ΥΔΡΑ.
(Σχέδια του γράφοντος)

*** Στην Τροιζήνα δημιούργησε ο Καποδίστριας - διάταγμα της 3ης Φεβρουαρίου 1828 - το στρατόπεδο των Ελληνικών Δυνάμεων της εποχής του - οργανώθηκαν οι χιλιαρχίες. Τις πολεμικές σημαίες επέδωσε ο ίδιος ο Καποδίστριας. Από εκεί ξεκίνησαν τα στρατεύματα του Καποδίστρια με επικεφαλής τον Δημήτριο Καλλέργη και πήγαν στην Πλάκα του Πόρου για να καταστείλουν την επανάσταση του Ανδρέα Μιαούλη.

Στον Πόρο [δημιούργησε Επιμηλητήριο](#) ανεφοδιασμού.

*** Εκεί υπήρχε η έπαυλη του [Αλέξανδρου Κουμουνδούρου](#). Ο πρωθυπουργός Αλέξανδρος Κουμουνδούρος (1868) πέρασε πολλά καλοκαίρια στην Τροιζήνα. Στην έπαυλή του φιλοξενήθηκαν οι βασιλείς Γεώργιος Α και Ολγα και άλλοι. Στις δόξες της έπαυλη είχε πιάνα και πολλά άλλα αριστοκρατικά αντικείμενα. Στους κάμπους της

Τροιζήνας, όπου είχε ένα τεράστιο χτήμα έκαναν ιππασία. Σήμερα την έπαυλη και το τεράστιο χτήμα που φτάνει ως τον Άγιο Παντελεήμονα και το παλιό μοναστήρι του Αγίου Δημητρίου τα έχει ο Γιώργος Στ. Κλάδος.

*** Το 1869 ξεράθηκαν από κομιάση τα λεμονοπερίβολα του Δαμαλά.

*** Κατά τους απελευθερωτικούς πολέμους του 12-13 έπεσαν υπέρ πατρίδος οι Δαμαλίτες:

Δημήτριος Αθανασίου, Ιωάννης Βασιλάκης, Δημήτριος Βρέλλας, Σταμάτιος Γαλουτζής, Σταμάτιος Βογιατζής, Αθανάσιος Λυσέος, Κων. Μπάτουλης Βασίλειος Κουτσουμπέλης, Δημήτριος Νοταράς, Μικέλιος Παπαγεωργίου, Δημήτριος Παπαγεωργίου, Μίκας Ορφανόπουλος.

(Τα ονόματά τους είναι γραμμένα στο Ηρώο Πεσόντων του Πόρου).

*** Πολλοί ήταν εκείνοι που έπεσαν υπέρ πατρίδος κατά τον πόλεμο του 1940-41 και αναφέρονται στο Ηρώο Πεσόντων του Πόρου μαζί με άλλους Τροιζήνιους από τη Δρυόπη κλπ:

Αθ. Στ. Αγγελόπουλος, Γεωργ. Αθ. Δελέγρης, Ιωαν. Αθαν. Λεβέντης, Σωτ. Δημ. Λίτσας, Χαράλ. Αρ. Λιώσης, Διονύσιος Μ. Λιώσης, Δημ. Γεω. Μανιάτης, Γεώρ. Δημ. Μπέτσης, Γεώρ. Αθ. Λιώσης, Δημ. Νικ. Λιώσης, Αθ. Ν. Μυλωνόπουλος, Ιωαν. Δημ. Λιώσης, Αθαν. Σ. Λίτσας, Νικολ. Γεω. Δανόπουλος, Δημήτριος Φ. Δανόπουλος, Αναστ. Δ. Βακάλης Ιωάν. Φιλ. Μούγιος, Φώτης Ιωαν. Μούγιος, Γεώργ. Ιωαν. Μούγιος, Χαράλ. Ν. Βάκης, Λουκάς Γεω. Καλύβας, Δημ. Π. Λεβιδιώτης, Αναστ. Αγγ. Μπελεσιώτης, Αθαν. Σ. Μούγιος, Αλέξιος Ιω. Αντωνίου, Νικ. Κ. Κοραγιάννης, Παναγ. Κ. Λίλος, Κοσμάς Νικ. Μούγιος, Π. Σπ. Λεβιδιώτης, Δημ. Σπ. Καπέλος, Ιωαν. Γεω. Μπόκας, Γεώρ. Δ. Κοραγιάννης, Γεώρ. Δ. Σαχίνης, Βασ. Γ. Λεβιδιώτης, Αναστ. Στεφανόπουλος, Δημ. Σπ. Μούγιος, Αντ. Ν. Πέπας, Φώτιος Κων. Γιαννάκης, Βασ. Κ. Κοραγιάννης, Σπ. Μούγιος.

*** Πολλοί εξ άλλου Δαμαλίτες πήραν μέρος στην Αντίσταση με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Σε συμπλοκή ανταρτών -Γερμανών σκοτώθηκε ο Αδάμης Σαραντόπουλος. Οι Γερμανοί για να διαλύσουν τους ενόπλους της αντίστασης βομβάρδισαν την περιοχή της Τροιζήνας και τότε σκοτώθηκε ο Γεώ. Κουλαρμάνης. Εκαψαν επίσης σπίτια στον Άγιο Γεώργιο, δίπλα στο δρόμο.

*** Μετά την Κατοχή 41-44, η Κυβέρνηση της Νέας Ζηλανδίας έστειλε ευχαριστήριο στην Κοινότητα για τη συμβολή των Δαμαλιτών στη δράση των Νεοζηλανδών κομάντος στην ευρύτερη περιοχή.

*** Στον Άγιο Γεώργιο και στο Βίδι, παλιά υπήρχαν τουβλοποιεία.

*** Σήμερα η Τροιζήνα έχει Πολιτιστικό Σύλλογο, την ποδοσφαιρική ομάδα «Θησέας», και ένα ιδιωτικό εργαστήριο αγγειοπλαστικής του Νίκου.

Κοντά στην πλατεία, στην είσοδο της κωμόπολης κατασκευάζεται ένα κτίριο πολλαπλών χρήσεων που μοιάζει στην Ελληνική Βουλή.

Δυο καταστήματα προσφέρουν λαχταριστούς μεζέδες. Παλιότερα 1960-70 στις μικρές πλατείες της κωμόπολης υπήρχαν 10, περίπου, καφενεία και αρκετές γραφικές ταβερνούλες.

*** Πρόεδροι της Κοινότητας υπήρξαν:

1967 - 1974 Παν. Δρίβας

1975- Κωνσταντίνος Γ. Κόλλιας

1996 - 1998 Αθανάσιος Μπεντενιώτης

1998 - (στο Δήμο Τροιζήνας) Δήμαρχος Ιωάννης Σαμπάνης

Η ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΚΕΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗΣ



Η Μονή και το δασικό πάρκο στην Κεχαριτωμένη

Νοτιο - ανατολικά της Τροιζήνας, ψηλά στο βουνό, στη θέση «Άγιος Παντελεήμων» βρίσκεται η Μονή της Κεχαριτωμένης.



Ιδρύθηκε από τον Αρχιμανδρίτη Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο και θεμελιώθηκε το 1976 από τον τότε Μητροπολίτη Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης κ. Ιερόθεο. Οι πρώτοι μοναχοί εγκαταστάθηκαν στις 15 Απριλίου 1977, εορτή της Ζωοδόχου Πηγής, μετά δε από πέντε χρόνια, το 1982, εορτή της Ζωοδόχου Πηγής, εγκαινιάστηκε ο σημερινός ναός από τον αείμνηστο Επίσκοπο Συνάδων Γερμανό. Είναι η δεύτερη άβατη ανδρική Μονή της Μητροπόλεως Ύδρας.

Αποτελεί σύγχρονο θαύμα η χωρίς περιουσιακά στοιχεία και πόρους ανοικοδόμηση του τεραστίου οικοδομικού συγκροτήματος της Μονής. Εγινε με γενναίες προσφορές και δωρεές αλλά και με χειρονακτική εργασία πολλών μοναχών.

Τώρα τελειώνουν οι πολυώροφες πτέρυγες, και απομένει το Καθολικό της Μονής στο κέντρο του μοναστηριακού συγκροτήματος.

Εκεί διαβιώνουν 14 μοναχοί.

*** Στην Τροιζήνα γεννήθηκε ο [Μανώλης Μπεντενιώτης](#), δικηγόρος- δημοσιογράφος περιοδικού τύπου, μέλος ΕΣΠΤ. Βουλευτής Πειραιώς- Νήσων 1983-1985, 1990-2000, 2000- 2004. Υφυπουργός Εθν. Αμυνας 1993-1996, Εθνικής Οικονομίας 1996, κ.ά. Εγγαμος (συζ. Ελένη Θεοφίλη) παιδιά Αργύρης, Βασίλης.



ΤΡΟΙΖΗΝΑ: Ο ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ,

Ο ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ.....

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΡΑ

ΤΟΥ

Η Κοκκινιά, το κάστρο, το χρώμιο και τα τούβλα

Το ταπεινό, αλλά σημαντικό Βίδι της

Τροιζήνας

ΔΕΙΤΕ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ

ΝΙΚΟΣ Αγγειοπλάστης

Ο Νίκος έχει το εργαστήρι του στην Τροιζήνα, (τηλ. 22980 -35100). Παρουσιάζει διάφορα χειροποίητα αντικείμενα. Είναι γνωστός και στο εξωτερικό.

Ο Νίκος Αναγνωστόπουλος μαζί με την Ελένη Παπαθυμισπούλου και τον Μίκ Νόρθ πήραν μέρος σε δημόσια παρουσίαση της δουλειάς τους, στα ΣΑΡΩΝΕΙΑ του Γαλατά, με μεγάλη προσέλευση κόσμου και αρκετή επιτυχία. Επίσης εξέθεσε έργα του στα "ΣΑΡΩΝΕΙΑ 2005".

ή|ϊ| Θήγκ| sightseeing

© ΤΡΟΙΖΗΝΙΑ- ΚΟΥΤΟΥΖΙΣ.GR ήμαδςΰισθΰνδς εΑτΰΟΑετατ ΰάϰϣ ΰε αΰαφϣΰη
στςϣ Αςr ρ www.koutouzis.gr.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ